

Bůh

P.S.

Nevěřícího do sraček vyhuleného zničehonic oslovil Bůh:
„Já jsem všude, rozumíš?! Nikdy se mě neznavíš!“
Do mozku i do těla šťávou chlazeného nekompromisně vniká Bůh.

Hlava jak Niagára hučí do noci, kolem zní fóry šílený:
„- Ať víš, co víš, nevíš nic!
- Astronautův dech se krátí na pozemské dlouhé trati.
- Upad mi čáp do hrnku, vylizuje strouhanku.“
Myšlenky bleskaj hlavou jak elektrojoci, výboj a hned jsou v
zdálený.

Rád svou duší pronikám a minulost svou sám
jako ve filmu zas a znova prožívám.

Morální křivdy, jež jsem spáchal, mě tíží.
Bůh naději však přislíbil:
„Někde v hloubi duše tvé, řešení je ukryté?“
Hodiny někdo brzdí, strop se k mně blíží,
atom vzduchu mě uhodil.

Dál hledám v hloubi duše své, návod na čarovné thé
jež vyléčí rány mé vlastní rukou vedené.
Je to pravda nebo sen, kde to sakra zase jsem.
Proč se zalykám smíchem, hlasy šilenců jdou sem.

„Veškerý stížnosti mi dávat na místo, které určím sám.
Čtu je, aniž mám chuť je chápat,
hlavně, že uleví se vám.“